

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

¿És possible solucionar el problema de la fam?

Un any més ens arriba la campanya contra la fam que organitza Mans Unides, una ONG de desenvolupament de l'Església catòlica a Espanya, que treballa per a donar resposta a les causes i problemes que provoquen la fam en el món. Per a Mans Unides, la solució del problema de la fam en el món passa per acompanyar els més pobres i reforçar el dret a l'alimentació dels petits productors, contribuir al canvi vers uns sistemes alimentaris més justos i educar per a una vida solidària i sostenible.

En ple segle XXI, en temps de globalització i de noves tecnologies, d'avanços tècnics impensables fa pocs anys, la pobresa segueix essent una lacra en el nostre món. Actualment, el planeta Terra alberga 7.515.284.000 habitants. D'aquests, uns 795 milions estan subalimentats. L'ONU i d'altres organitzacions internacionals es proposaren l'objectiu d'acabar amb la pobresa per a l'any 2030, però al pas que anem, si no s'actua amb més fermesa i efectivitat, l'objectiu d'acabar amb la fam en el món i amb la pobresa extrema està lluny de complir-se.

Segons els informes que presenten diverses organitzacions humanitàries l'1% de la població mundial posseeix més riquesa que el 99% restant. També assenyalen que les 62 persones més riques del món posseeixen tanta riquesa com la meitat de la població amb menys recursos, uns 3.600 milions de persones. Així mateix afirmen que la riquesa d'aquest grup de *megarics* s'ha incrementat un 40% des de 2010,

mentre que la del 50% de la població ha baixat un 41%. Com es pot combatre aquesta desigualtat? Sens dubte des de diferents fronts. D'una banda és precís aturar l'evasió fiscal; també es necessita un augment de la inversió en serveis públics; finalment, és de justícia elemental que s'augmentin els ingressos de la població que percep menys. Es calcula que a l'Àfrica el 30% de la riquesa financera està a paradisos fiscals.

La fam a la que s'han d'enfrontar cada dia 795 milions de persones, no és una fatali-

tat a la que una part de la humanitat hi estigui predestinada sense remei; és simplement el resultat de la injustícia. Tota persona té un dret fonamental a disposar d'aliments en quantitat i qualitat suficients que li permetin viure una vida digna i saludable. En un món on la producció agrícola podria ser suficient per a alimentar el doble de la població mundial actual, constitueix un escàndol que perdurin les causes que provoquen la fam: polítiques comercials injustes, pobresa, discriminació de la dona, violència i conflictes armats, pandèmies.

El papa Francesc ens recorda (cf. *Evangelii Gaudium* nn. 186-216) que el nostre compromís amb aquests germans comporta programes i accions d'assistència i promoció, de denúncia i canvi d'estructures. Cal lluitar contra la fam, la nutrició deficient, la misèria, la malaltia el subdesenvolupament i la manca d'instrucció. Cal eradicar les causes estructurals que produeixen tots aquests mals; la injustícia el repartiment desigual

del béns i les oportunitats entre les persones i els pobles, els prejudicis, la insolidaritat, la indiferència. Cal lluitar contra la ignorància i per a un rearmament dels valors humans i cristians en el nostre món. També hem de vetllar per la seva atenció espiritual, una atenció religiosa prioritària perquè recuperin plenament la dignitat de fills de Déu.

Siguem generosos. Recordem les paraules de Jesús: «Us ho dic amb tota veritat: tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40).

ENTREVISTA

La riquesa de Taizé

SERGI D'ASSÍS GELPÍ

Del 28 al 31 de desembre va tenir lloc a Riga (Letònia), una nova trobada organitzada per la comunitat ecumènica de Taizé. Enguany, entre els 15.000 participants hi havia un grup d'antics escolans de Montserrat, acompanyats del prefecte, el P. Sergi d'Assís Gelpí. L'Escolania ofereix als nois que acaben els estudis «la possibilitat de continuar vinculats a Montserrat fent trobades per treballar temes i perquè, d'alguna manera, puguin continuar creixent junts. I la veritat és que ho aprofiten molt!», explica el P. Sergi d'Assís.

Què té Taizé que captiva tant els joves?

Suposo que és una suma de coses: una comunitat que acull, un lloc especialitzat per als joves, unes pregàries boniques i participades, un espai amb vocació internacional on tothom hi és benvingut. Per als joves, la possibilitat de compartir durant uns dies amb altres joves d'arreu del món és un enriquiment molt gran.

Per què enriqueixen tant aquestes trobades?

Perquè tenen una estructura que facilita que els joves puguin aprofundir entre ells en grups de reflexió. Cada dia hi ha diverses pregàries, en diferents llocs de la ciutat; al vespre n'hi ha de massives, amb milers de joves. Les pregàries són senzilles, però amb cants i textos de la Paraula de Déu i amb un silenci ben llarg al mig.

A Catalunya és possible una sacsejada «a l'estil Taizé»?

Jo diria que és necessari que els joves que mostrin un interès per seguir el camí cristià puguin conèixer Taizé, o bé alguna altra realitat d'Església que els posi en contacte amb joves d'altres països amb les mateixes inquietuds. Així veuen que hi ha altres joves que, com ells, volen créixer com a cristians.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Com ell ho feia

Hem viscut setmanes de molt de fred. Les temperatures han baixat sensiblement i, en determinats indrets, el vent i la neu han fet difícil la vida dels qui hi viuen sense sostre o en habitacles i aixoplucs que no protegeixen suficientment. «Sento un aire fred que em passa a frec de galta, el meu cos s'esborrona» (Jb 4,15). Han estat moltes les veus de persones i institucions que han demanat als governs i administracions locals actuacions clares i decidides de protecció contra el fred. S'han activat les situacions d'alerta i d'actuació directa, previstes per a aquestes circumstàncies, a moltes poblacions. Les instal·lacions públiques dedicades a aquesta finalitat han fet ús de tota la seva capacitat. La iniciativa social ha posat a disposició de les persones afectades un seguit d'espais complementaris per acollir-les. Algunes parròquies han habilitat espais generalment dedicats a altres usos. Dissortadament, no s'ha pogut evitar la mort d'algunes persones. Això a prop nostre. Més lluny, però no gaire, i afectant-nos directament, el problema dels refugiats, que, sense que es facin realitat les mesures de protecció acorda-

des per part dels països europeus, segueixen cercant un acolliment digne, d'acord amb la dignitat humana. Tema pendent encara.

Són situacions que demanen respostes evangèliques, a l'estil de Jesús, del que feia i, sobretot, de com ho feia. Davant situacions com aquestes, Jesús es commou, sense necessitat que ningú li ho demani; es commou davant el sofriment humà, com veiem a Mc 6,30-44, quan se'n parla de la multitud que no tenia menjar. No espera passivament, està atent a les necessitats de les persones. Pren la iniciativa. No se'n desentén, com li proposen els deixebles. Primer les persones perquè són la debilitat de Déu. «M'he trobat sovint fent llargs viatges, perills a la ciutat i perills en despoblat, perills a la mar, perills de part dels falsos germans; [...] treballs i fatigues, sovint nits en blanc, fam i set, sovint sense menjar, passant fred i sense roba [...]. Quan algú és feble, jo també m'hi sento» (2Co 11,26.27.29). Quan Jesús actua, resol un problema i ho fa també retornant la dignitat a la persona des de la seguretat i la humilitat del qui sap que, així, estima.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

JOSEP URDEIX

A la vora de santa Eulàlia

Pel seu nom, Eulàlia és la que parla bé. Pels seus fets, és la que parla bé de Crist. Sense alçar la veu, però amb veu ben clara, defensa el nom de Crist davant qui sigui. Era imprudent de fer-ho així, en el seu temps. Però això li va valer ser d'aquell grup de les verges prudentes que van entrar amb l'espòs al banquet de noces, acompanyant-lo tot portant a les mans l'oblació de les llànties enceses amb la llum de la fe.

Aquesta fou la llum que no va minvar en ella ni quan el seu esclat la va guiar, ben jove encara, a seguir el seu Senyor fins a l'ara de la creu, fins al suprem testimoni de la seva fe. En aquell moment, com en un segon baptisme, la neu va cobrir devotament el cos d'Eulàlia, revestint-la davant tothom amb la blanca túnica dels qui han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell. Els màrtirs la van acollir al cel. A la terra, l'Església la va inscriure entre els primers dels qui s'ha via de guardar memòria: els màrtirs.

Han passat segles. Ara, Eulàlia, des de la cripta de la catedral de Barcelona, com el gra de blat que colgat dona molt de fruit, vetlla per la ciutat que la va veure néixer i morir. Les seves relíquies són com les arrels del patrimoni cristià de Barcelona, de la ciutat sovint distreta, que més d'un cop passa de llarg davant el sepulcre de la santa. Però ella, que parlà bé de Crist davant els tribunals de la terra, ara parla bé de la seva ciutat davant del tron de Déu.

Acostem-nos a prop del seu sepulcre: el record del seu martiri ens ajudarà a mantenir-nos fermes en la fe i a donar-ne testimoni sempre que calgui. N'hi ha prou amb una pregària ben senzilla: «Santa Eulàlia, pregueu per nosaltres... i per la nostra ciutat». Si de vegades se'ns pot fer difícil imitar l'exemple cristià de santa Eulàlia, sempre ens serà fàcil d'acudir amb confiança a la seva intercessió.

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, verge agustina.

14. □ Dimarts [Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9].

Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa. St. Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dimecres [Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26].

Sant Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dijous [Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33].

Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Divendres [Gn 11,1-9 / Sl 32 / Mc 8,34-9,1].

Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dissabte [He 11,1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13].

Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. ■ † Diumenge vinent, VII de

durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Lv 19,1-2.17-18 / Sl 102 / 1Co 3,16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prevere dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà.

La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Esclat: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,17-37) (*Versió abreujada*)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tot-hom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal.

Ja sabeu que està manat: «No cometis adulteri». Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. Per això, si el teu ull dret et fa caure en pecat, arrenca-te'l i llença'l; val més que es perdi un dels teus membres, i que no sigui llençat a l'infern tot el teu cos. I si la teva mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i llença-la; val més que es perdi un dels teus membres, i que no sigui llençat a l'infern tot el teu cos.

També està manat: «Si algú es divorcia de la seva dona, que li doni un document on consti el divorci». Doncs jo us dic: Tothom qui es divorcia de la seva dona, fora del cas d'una unió il·legal, en fa una adúltera, i el qui es casa amb una repudiada, comet adulteri.

També sabeu que als antics els van manar: «No trenquis els juraments». I també: «Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor». Doncs jo us dic: No juris mai: ni pel cel, que és el tron de Déu, ni per la terra, que és l'escambell dels seus peus, ni per Jerusalem, que és la ciutat del gran Rei, ni pel teu cap, ja que tu no pots ni fer tornar blanc o negre un sol cabell. Digueu senzillament sí, quan és sí, no, quan és no. Tot allò que dieu de més ve del Maligne».

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria. Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la gloria. Sino que, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman». Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37) (*Versión abreviada*)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: Os digo que si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No matarás», y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: Todo el que se deja llevar de la cólera contra su hermano será procesado.

Habéis oído que se dijo: «No cometerás adulterio». Pero yo os digo: Todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón. Si tu ojo derecho te induce a pecar, sácatelo y tíralo. Más te vale perder un miembro que ser echado entero en la «gehenna». Si tu mano derecha te induce a pecar, córtatela y tírala, porque más te vale perder un miembro que ir a parar entero a la «gehenna». Se dijo: «El que repudie a su mujer, que le dé acta de repudio». Pero yo os digo que si uno repudia a su mujer —no hablo de unión ilegítima— la induce a cometer adulterio, y el que se casa con la repudiada comete adulterio.

También habéis oído que se dijo a los antiguos: «No jurarás en falso» y «Cumplirás tus juramentos al Señor». Pero yo os digo que no juréis en absoluto: ni por el cielo, que es el trono de Dios; ni por la tierra, que es estrado de sus pies; ni por Jerusalén, que es la ciudad del Gran Rey. Ni jures por tu cabeza, pues no puedes volver blanco o negro un solo cabello. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligne».

Jo us dic: estimeu

P. JAUME SIDERA, claretià

Avui Jesús ens mostra quins són els valors que fan que el cristià sigui la llum del món i la sal de la terra. Primer proposa un criteri general: en tota llei, cal veure-hi quina és la seva intenció, trobar-hi l'essencial sense deixar-se enxampar per la teranyina de la casuística. Jesús ens recorda: estimeu Déu el vostre Pare i feu allò que li plau. Estimeu el vostre germà i estalvieu-li qualsevol mal, des d'unes pessigolles importunes fins a una punyalada mortal. Estimeu.

És així com Jesús recorda els manaments i els interpreta. «No mataràs». Respecta la vida, estimant i respectant la persona. El qui arriba a matar físicament, ja l'ha mort abans afectivament, covant l'odi, el menyspreu i l'insult. Cada parenostre que resem, cada eucaristia que rebem prenem la responsabilitat de perdonar el qui ens ha ofès i de fer les paus amb aquell que tingui algun deute pendent amb nosaltres.

«No cometis adulteri». Ho podem dir d'una altra manera: respecta l'amor: Amor, amb lletres grosses. El matrimoni no és per a persones immadures que es prenen la relació home/dona com un joc de nins i nines. Doncs no: Jesús continua proclamant: respecta l'amor, respecta la persona, no la tractis com un objecte d'usar i llençar. Seguint l'ensenyament és inconcebible allò que en diem *violència de gènere*. Som persones, no coses.

«Respecta la paraula». Respecta't tu mateix respectant la teva paraula. No cal jurar. Digues «sí quan és sí...». Avui n'hi ha molts que juren pel seu honor quan prenen possessió d'un càrrec. Per la seva consciència. Va bé. Així s'estalvien prendre el nom de Déu en va. Però sabia tan greu o més que profanessin la paraula amb la mentida o amb promeses falses o amb notícies enganyoses.

El Siràcida ens ve a dir: Estén la mà cap al foc o cap a l'aigua. Tens al teu abast la vida i la mort. Escull. L'Evangelí ens mostra la bona opció.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 12, a les 11 h. Missa de la festa patronal a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

Dilluns 13 i dimarts 14 (matí i tarda). Assisteix al curs de Lideratge pastoral.

Dimecres 15, a les 11 h. Presideix la reunió d'arxiprestos.

Dissabte 18, a les 10 h. Presideix el Consell Pastoral Diocesà.

Notícies

Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. El dimecres 25 de gener, festa de la Conversió de Sant Pau, a les 7 de la tarda, Mons. Saiz Meneses presidí a la Catedral del Sant Esperit la pregària de cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat

dels Cristians. Estigué acompanyat per Mn. Josep Esplugas, delegat episcopal d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses; el P. Hèctor Vall SJ, que reflexionà sobre la figura de Luter amb motiu de la commemoració dels 500 anys de l'inici de la Reforma; el P. Guillermo Wilches, rector de la parròquia de l'Església Reformada Episcopal a Sabadell; el Rvd. Benjamí Planes, president del Consell Evangèlic de Catalunya; i el Sr. Antoni Ibàñez, del Moviment Ecumènic i Grup de Diàleg Interreligiós de Sabadell.

Benedicció dels nous locals de Càritas a Polinyà. El dissabte 28 de gener, al migdia, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses beneí els nous locals de Càritas a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà. Acompanyaren el Sr. Bisbe, entre d'altres, Mn. Mario Jurado, rector, el Sr. Salvador Obiols, director de Càritas Diocesana, i la Sra. Mayka Acosta, primera tinent d'alcalde i responsable de l'àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament. Després seguí la visita als locals.

XII Jornada de Pastoral de la Salut. El dissabte 28 de gener, al matí, se celebrà la XII Jornada diocesana de Pastoral de la Salut a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola amb el lema «La malaltia: una oportunitat de creixement en la fe», amb més de 200 assistents sota la presidència de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. El Sr. Josep Masegú, delegat episcopal de Pastoral de la Salut presentà la Jornada. La Sra. Tina Parayre, cap de Departament de Voluntaris de l'Hospital Sant Joan de Déu pronuncià la ponència; seguí el testimoni de dues persones que han passat malalties.

Trobada diocesana de la Vida Consagrada. En la proximitat de la Jornada de la Vida Consagrada (2 de febrer), el diumenge 29 de gener a la tarda tingué lloc la Trobada diocesana de la Vida

Consagrada al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. El P. Lluís Victori, SJ, missioner de la Misericòrdia presentà la Carta *Misericòrdia et misera*. Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia. Després hi hagué un refrigeri final.

Agenda

Ciència i fe en diàleg. Curs 100% on line.

Nova edició del curs *Ciència i fe en diàleg* organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) amb el patrocini del Pontifici Consell per la Cultura (Vaticà). Comença el 7 de febrer. Informació: www.CienciaiFeBCN.com

Conferència. «Les esglésies que els apòstols van iniciar, testimonis i conflictes», a càrrec del P. Xavier Alegre, SJ. Lloc: Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós (l'Ametlla del Vallès). Diumenge 19 de febrer, a les 5 de la tarda.

Eucaristia de cloenda de la VIII Setmana de la Família. Diumenge 26 de febrer, a les 20 h, a la Catedral. Presidirà Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

¿Es posible solucionar el problema del hambre?

Llega un año más la campaña contra el hambre que organiza Manos Unidas, una ONG de desarrollo de la Iglesia católica en España, que trabaja para dar respuesta a las causas y problemas que provocan el hambre en el mundo. Para Manos Unidas, la solución del problema del hambre en el mundo pasa por acompañar a los más pobres y reforzar el derecho a la alimentación de los pequeños productores, contribuir al cambio hacia unos sistemas alimentarios más justos y educar para una vida solidaria y sostenible.

En pleno siglo XXI, en tiempos de globalización y nuevas tecnologías, de unos avances técnicos impensables hace unos pocos años, la pobreza sigue siendo una lacra en nuestro mundo. Actualmente el planeta Tierra alberga 7.515.284.000 habitantes. De éstos, unos 795 millones es-

tán subalimentados. La ONU y otras organizaciones internacionales se propusieron el objetivo de acabar con la pobreza para el año 2030, pero al paso que vamos, si no se actúa con mayor firmeza y efectividad, el objetivo de acabar con el hambre en el mundo y con la pobreza extrema está lejos de cumplirse.

Según los informes que presentan distintas organizaciones humanitarias, el 1% de la población mundial posee más riqueza que el 99% restante. Señalan también que las 62 personas más ricas del mundo poseen tanta riqueza como la mitad de la población con menos recursos, unos 3.600 millones de personas. Asimismo afirman que la riqueza de ese grupo de megaricos se ha incrementado un 44% desde 2010, mientras que la del 50% de la población ha descendido un 41%. ¿Cómo se

puede combatir esa desigualdad? Sin duda desde diferentes frentes: por un lado, es preciso detener la evasión fiscal; también se necesita un aumento de la inversión en servicios públicos; por último, es de justicia elemental que se aumenten los ingresos de la población que menos percibe. Se calcula que en África el 30% de la riqueza financiera está en paraísos fiscales.

El hambre, al que deben enfrentarse cada día 795 millones de personas, no es una fatalidad a la que una parte de la humanidad esté predestinada sin remedio; es simplemente el resultado de la injusticia. Es consecuencia de la violación del derecho fundamental de toda persona a disponer de alimentos en cantidad y calidad suficientes que le permitan vivir una vida digna y saludable. En un mundo donde la producción agrícola podría ser suficiente para ali-

mentar al doble de la población mundial actual, constituye un escándalo que perduren las causas que provocan el hambre: políticas comerciales injustas, pobreza, discriminación de la mujer, violencia y conflictos armados, pandemias, etc.

El papa Francisco nos recuerda (cf. *Evangelii Gaudium* nn. 186-216) que nuestro compromiso con estos hermanos comporta programas y acciones de asistencia y promoción, de denuncia y cambio de estructuras. Es preciso luchar contra el hambre, la deficiente nutrición, la miseria, la enfermedad, el subdesarrollo y la falta de instrucción. Es preciso erradicar las causas estructurales que producen todos esos males: la injusticia, el desigual reparto de los bienes y las oportunidades entre las personas y los pueblos, los prejuicios, la insolidaridad, la indiferencia. Es preciso luchar contra la ignorancia y por un rearme de valores humanos y cristianos en nuestro mundo. También hemos de velar por su atención espiritual, una atención religiosa prioritaria para que recuperen plenamente su dignidad de hijos de Dios.

Seamos generosos. Recordemos las palabras de Jesús: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de éstos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis» (Mt 25, 40).